

Sint Maarten

Sint Maarten is het tweede feest dat wij vieren naar aanleiding van drie 'bereden' heiligen uit de herfsttijd: Sint Joris, Sint Martinus en Sint Nicolaas. Deze drie heiligen staan, net als de herfst, onder invloed van aartsengel Michaël en zijn bezielende boodschap: “Heb uw naasten lief, gelijk uzelve”.

Michaël acht de mens altijd tot iets groots in staat. Hij zoekt mensen die datgene tot stand willen brengen wat zij zichzelf in de wereld en voor de wereld wensen. Mensen die op de toekomst gericht zijn en daarnaar proberen te leven. Sint Joris wil het kwade bevechten dat verhindert onze goede voornemens te realiseren en Sint Martinus krijgt medelijden en deelt zijn mantel om ons te beschermen tegen de kou. In de tijd van de Heilige Martinus heerste er grote materiële nood en deelde hij zijn warme rode mantel met de naakte bedelaar om hem tegen het koude herfstweer te beschermen. Tegenwoordig hoeven we geen materiële mantels meer te delen. Nu kunnen we met onze warme aandacht in de vorm van tolerantie en vergeving helpen onze medemens te beschermen tegen een 'koude' mentaliteit. Daarmee ontwikkelen we ons gezamenlijk op een positieve manier naar de toekomst toe.

*Wanneer in de spiegel van de mensenziel de hele gemeenschap kan leven
en in de gemeenschap de kracht leeft van elk individu
dan brengt dat de mensheid genezing.*

Rudolf Steiner

De rode mantel van Martinus

Van Martinus krijgt de bedelaar een halve mantel aangereikt en moet hij zelf de andere helft laten ontstaan om zich goed te kleden. Vanuit medelijden wil Martinus voor de bedelaar zorgen en geeft hem die halve mantel om zich daarin de hullen. De andere helft houdt hij voor zichzelf. Zo kan hij zijn eigen mantel ook weer laten 'aangroeien'. Op die manier kan hij er steeds opnieuw van blijven delen zonder zelf onderuit te gaan en zonder zelf ook bedelaar te worden.

Rood is de kleur van het bloed, van de hartewarmte en van de liefde. Een rode mantel van liefde beschermt je tegen zichtbare en onzichtbare vijanden. Het wegschenken van deze liefdesmantel heeft het vermogen om te helen. Liefde wordt nooit minder als hij geschonken wordt.

Het gaat erom werkelijk te leren zien wat de andere mens nodig heeft, zodat hij zijn eigen ontwikkeling ter hand kan nemen. Het gaat om omhullen en omhuld worden.

Hoe leren wij, naar zijn voorbeeld, te zien wat de ander nodig heeft en wat in de medemens leeft? Door met liefde te geven, wordt jouw liefde niet minder, maar meer. En voel je geen kou. Zo blijft het innerlijk vuur branden.

Vuur en lampionnetjes

Als symbool heeft vuur altijd te maken met het niet zichtbare van onze wereld. Het maakt ruimte om die andere wereld te ontmoeten. We branden kaarsen voor gestorvenen, voor heiligen, voor God. We hollen een knol uit en zetten er een kaarsje in als symbool voor de zon die in de aarde verdwijnt. Het verbeeldt ook de weg van onze ziel hier op aarde, ons eigen lichtje waarmee we geboren zijn en dat eens uitgeblazen zal worden. Het licht in onszelf dat we elk jaar de hele winter zelfstandig brandend moeten zien te houden, totdat het voorjaarszonnetje ons weer komt warmen en verblijden. Alleen door je eigen, opnieuw gevonden licht kun je verder komen en anderen warmte schenken.

11 november is de dag dat mijn lichtje branden mag, omdat het dan de sterfdag van Sint Martinus van Tours is. Op die dag begint ook de grote Adventstijd die 40 dagen duurt tot aan Kerstmis. En het is nog altijd de dag waarop de nieuwe Prins Carnaval wordt gekozen 's avonds om 11.11 tijdens het Carnavalsfeest, dat 40 dagen ná Kerstmis en 40 dagen vóór Pasen plaatsvindt.